

Konzervatív Teakör - Le rapport russe

2010 október 09. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A beszögelt ablakú szalonban többnyire egyedül, illetve a hadiállapotok közt gyors csészeleborításokra betér?, néhány partizánruhába bújt vagy álarcos vendéggel ücsörögve gyakran szemlézem a politikai napilapokat. Ó, a nyomtatott sajtó ideje lejárt, figyelmeztetnek most. Ez most mindegy, válaszolom én.

Vegyük úgy, mintha az elektronikus sajtót is ólomba szedték volna, és érezni lehetne a papír és a nyomda illatát. Szürke öltönyös eleganciámon se csodálkozzanak; amikor ez a szalon már omladozni fog, és néhány gerenda más helyet keres, mint amit a tervező és az építész kijelölt számára, akkor is kifogástalan öltözékben fogok itt ülni, és ha már mindent vastag por és törmelék is fed, a csésze, a tálca csillogni-villogni fog, s a szamovárt kifogástalanul fogom ködni.

Miről fogok ma értekezni alig figyelő gerilla-barátainknak? Az orosz kapcsolatról. Az orosz kapcsolatról, bizony, mert szeretjük vagy sem, csodáljuk vagy megvetjük, Oroszország itt van, itt van újra a nyakunkban, vagy jobb esetben csupán az orrunk előtt.

A figyelmem Oroszország felé persze nem most kezdődött. Gyerekkoromban hobby-szinten is menő volt, ahogy megvettem a Szovjetuniót, a „Nagy Oroszország kovácsolta frigy”-et, és büszkén mondhatom, hogy ezidáig sem váltam Szekef Gyulává, s már biztosan nem fogok kiadni olyan neveket, amelyeknek címe például [Lenin](#). Valószínűleg Debreczeni Kalbász József mintáját követve Putyint sem részesítem ily kegyben, bizonyára van több tízezernyi önkéntes, aki úgyis szívesebben, motiváltságánál fogva pedig színesebben megrajzolja majd az új messiás arcmását, mint én tenném.

Az utóbbi napok során azonban gyakorta kiemelkedett orosz megapotentátunk szent feje, halk, szerény szava pedig elhallatszott messze az atlanti-óceánba hanyatló kőszirtek, valamint a Kárpát-medence rónái irányába. Minden valamit magára is adó hungárus exponens megnyilatkozott Róla, vagy egyenesen tiszteletét tette Nála.

Ami dicséretes is. Elvégre a külpolitika igen fontos terep, s annak ellenére, hogy kis országunk népe mindig csupán a belföldi csetepaték böngészésével, és a magasra nőtt szűk közönséggel, bolhaszedégetéssel lett légyen elfoglalva, az extra hungariam világ ezen szegletét körül úgy van alakulandó, hogy előbb-utóbb majd észre kelljen azért venni. Inkább előbb, mint utóbb.

No de ne szaporítsuk a pelyvát, inkább tekintsünk a végestelen-szűkös panoptikumba. Kik jártak hol és mit csináltak, ki mit nyilatkozott a nagy orosz ugar nyugati határában? Érzésem szerint kezdődött ott, hogy ez a vonagyerek bizonyára Bolek úr tanácsára valami nem létező archaikus szervezettel tárgyalt. Csakis ez lehetett az eredmény, amely elindította a lavinát: az Úr, a Vércsászó és a Zoltai csak ezek után következtek. Mindegyikük igyekezett bizalmas tárgyalópartnernek mutatkozni, hiszen most már nagy-nagy szükség lehet erre. Most, hogy Oroszország köpi az amerikai radarrendszerre, s most, hogy [Óz, a nagy varázsló](#) Gorbacsov cipjét fogja hamarost pucolni, az I betűs államok pedig mind Moszkván keresztül igyekeznek lobbijukat érvényesíteni, Ruszon Európa új, felvilágosult abszolutista hatalma lett. Liberalizáció, autoriter gondolat, vallás: mind csak Vladimirt, a Fényest erősíti. Mr. Folyt és Medvegyev is csupán szárnysegédei. A háttérben pedig a Küldetés áll, És A Tudat, Hogy Oroszország Újra Nagy És Örök Lesz (KÉATHOUNÉÖL).

Nézzék el nekem, hogy elfogult vagyok, és úgy gondolom, sok érthető oka van a lelkesedésnek az új Vezér iránt. Az atlantizmus jelenleg egyet jelent a keresztvíz levételével és a válogatás nélküli bevándorlással, azaz a multikulturalizmus örve alatt folytatott liberális zsarolással, valamint az IMF-hitelekkel és a bankokratikus manipulációval, a Világválság-Párt és Polgári Szövetség „Türelem!” feliratú lufiktól szomorú kortesgyléseivel, amelynek egyik szegletében vacsorázók valami egeret avatnak szuperelnökké, s egy önjelölt vörös bárónt jelölnek szuperkülügyérnek, s amelynek közel-keleti stratégiai szegmense körül gyűzik a feszültség, s amelynek transzatlanti háttérháza egyre sebezhetőbben veri vissza a betört barbárok támadásait. Mindeközben Oroszországról csak most hull le a lepel: valójában volt a hunyó, a peresztrojkával, a glasznosztjával s a berlini fal leomlásával úgy viselkedett, mint egy aikido-mester, aki néies módon beengedi ellenfelét a térfelére, s ezt ezzel a taoisztikus yin erővel még vákuumot is képez, s miközben meghajlásában a Piac Törvényei előtt a bábót imitálja, valójában a hasbeszélő. Valljuk be, zseniális, s a KGB sokat tanult a CIA-tól, a Nagy Koordinátor pedig elégedett lehet, hogy szépen összehozta az Új Világrendet, melyben kelet és nyugat újra összebékül.

Mi lesz azonban mindennek a kifizetése, miközben megalakult az ötödik internacionálé, amelyet már úgy vártunk, mint rab az ítéletvégrehajtót? Valószínűleg fokozatos és stabil Felvirágzás az Égre mutató Rakéták árnyékában. Mint tudjuk, Kína csodálatos (így mondá az Úr), így megjósolhatjuk, hogy az új szövetségi rend centruma valahol Peking és Szentpétervár, esetleg egy [maoista New York](#) között fog húzódni, szóval az egész bolygón. Hogy prosperáló lesz-e ez a Novus Ordo Seclorum? Ez bizonyos. Az is bizonyosnak látszik, hogy a Pax Russica fog honolni a világon Oslo-tól Madras-ig, sőt a Bering-szorostól Wellingtonig, sőt az északi-sarki jachtkikötőtől Neuschwabenlandig.

Nem is ez a kérdés. A kérdés az, hogy az új redisztribúció környezetbarát és vörösarna rendszerében a Gárda,

az In-Kal, a seriff, a csinovnyik, vagy esetleg valamely más paramilícia biztosítja-e majd a közrendet, ha eljön a klánok kora. Urbán Vektor vagy Vidéki „Tovarisikonyec” Gábor, esetleg az Úr vagy valamely feltörekvő réssel?, egy Jövendő? Tényez? veszi-e át a valóságos és láthatatlan kormányrudat? Ezek az igazi kérdések, barátaim.

No, nemsokára szunyókálok egy keveset. Előtte igyanak még egy kis csájt, aztán dászvidánjja.

<http://konzervativok.blogspot.com/> Konzervatív Teakör - A Flag Polgári Műhely partnere

Ajánló
